

1851**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 18 grudnia 2007 r.

w sprawie warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową

Na podstawie art. 17 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa minimalne warunki:

- 1) klimatyczne,
- 2) krajobrazowe,
- 3) umożliwiające pobyt osób w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych

— jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, zwana dalej „miejscowością”.

§ 2. Za minimalne warunki klimatyczne, o których mowa w § 1 pkt 1, uznaje się zachowanie:

- 1) na terenie strefy, o której mowa w art. 87 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.²⁾), na obszarze której położona jest miejscowość, dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi, określonych w przepisach o ochronie środowiska;
- 2) w miejscowości dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych, określonych w przepisach o ochronie środowiska.

§ 3. 1. Za minimalne warunki krajobrazowe, o których mowa w § 1 pkt 2, uznaje się występowanie na terenie gminy, na obszarze której położona jest miejscowość, jednego z elementów środowiska przyrodniczego istotnych dla wypoczynku lub jednego z walorów krajoznawczych.

2. Za elementy środowiska przyrodniczego istotne dla wypoczynku uznaje się:

- 1) szatę roślinną:
 - a) lasy,
 - b) użytki rolne

— w rozumieniu przepisów o podatkach i opłatach lokalnych, zajmujące łącznie ponad 80 % powierzchni gminy;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 220, poz. 1601, Nr 225, poz. 1635, Nr 245, poz. 1775, Nr 249, poz. 1828 i Nr 251, poz. 1847.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 124, poz. 859, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 191, poz. 1374.

2) wody:

- a) wody przybrzeżne,
- b) morskie wody wewnętrzne,
- c) śródlądowe wody powierzchniowe
— w rozumieniu przepisów prawa wodnego;

3) wody w kąpieliskach spełniające wymagania określone w przepisach prawa wodnego;

4) urozmaiconą rzeźbę terenu:

- a) wyżyny,
- b) góry.

3. Za walory krajoznawcze uznaje się:

- 1) osobliwości fauny lub flory;
- 2) skałki lub grupy skał;
- 3) wąwozy, doliny lub przełomy rzeczne;
- 4) wodospady, źródła lub wywierzyska;
- 5) jaskinie lub grotty;
- 6) głązy narzutowe lub głązowiska;
- 7) parki zabytkowe;
- 8) zbiory przyrodnicze;
- 9) ogrody botaniczne lub ogrody zoologiczne;
- 10) punkty widokowe;
- 11) parki narodowe, parki krajobrazowe lub rezerваты przyrody;
- 12) rezerваты archeologiczne;
- 13) skanseny lub ośrodki twórczości ludowej;
- 14) zabytki architektury lub budownictwa;
- 15) zbiory artystyczne;
- 16) muzea;
- 17) obiekty historyczno-wojskowe;
- 18) miejsca martyrologii;
- 19) zabytki działalności gospodarczej lub techniki;
- 20) imprezy kulturalne.

§ 4. Za minimalne warunki umożliwiające pobyt w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych, o których mowa w § 1 pkt 3, uznaje się istnienie w miejscowości bazy noclegowej w obiektach hotelarskich i innych obiektach, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie, w rozumieniu przepisów o usługach turystycznych.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*